Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 549 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. DELHEZ**
Place Léopold 7/1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat S. DELHEZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"***A. Feitenrelaas***

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op […] november 1999 Sambizanga. U bent christen maar u praktiseert uw geloof niet. Uw ouders lieten u op jonge leeftijd achter bij uw oom, L.P., in Luanda. U weet niets over uw ouders of over andere familieleden. U woonde samen met uw oom in de Malueca wijk in Luanda. U ging naar school tot u 11 jaar was. U waste auto's om geld te verdienen en uw oom verkocht op straat water en frisdrank.

In 2022 sloot u zich aan bij een manifestantengroep, Luta Pela Liberdade (Strijd voor vrijheid). Deze groep bestond uit 10 leden waarvan u hiërarchisch op de derde plaats stond. Jullie vergaderden regelmatig op een pleintje in uw wijk, en namen deel aan twee manifestaties. T. was de leider van de groep, en degene die onder hem stond was F..

U reed ook rond in een auto met een luidspreker waarin u mensen opriep om zich bij jullie aan te sluiten. De eerste betoging waaraan u mee deelnam was in augustus 2022. Deze werd georganiseerd om te protesteren tegen de manipulatie van de verkiezingen die rond die tijd plaatsvonden. De politie greep in maar jullie konden allemaal ontkomen. Op 17 juni 2023 ging u met de groep voor de tweede keer betogen. U en vier anderen werden opgepakt. Jullie werden naar de gevangenis in Viana gebracht. De omstandigheden in de gevangenis waren erbarmelijk en jullie werden op dagelijkse basis mishandeld. In oktober overleden twee leden van uw groep in de gevangenis, in november een derde. U denkt dat zij vergiftigd werden. U bracht uw oom hiervan telefonisch op de hoogte.

Op 25 december 2024 werd u uit uw cel geroepen door een politieagent. U wist niet wat er gebeurde, maar werd uit de gevangenis gehaald en gebracht naar een van de huizen van ene D.F.. Hij was door uw oom gecontacteerd om u uit de gevangenis te halen. Toen ze in de gevangenis doorkregen dat u weg was, gingen ze naar uw oom om te vragen waar u was. Hij kende niet het exacte adres waar u zich bevond, waarna ze hem doodden op 8 januari 2025. U overtuigde D.F. om u te helpen vluchten.

U verliet Angola op 18 januari 2025. Op 20 januari 2025 arriveerde u in België, waarna u een dag later een verzoek indiende om internationale bescherming. U reisde met een rood paspoort dat niet het uwe was, D.F. nam dit bij aankomst in België terug met zich mee. U heeft sindsdien niets meer van hem gehoord.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door de MPLA.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw identiteitskaart voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Uw verklaringen over uw activiteiten bij de manifestantengroep 'Lutta Pela Liberdade' (hierna: LPL) overtuigen niet. *Volgens wat u verklaart zou de groep bestaan uit een kern van 10 leden, waarvan u hiërarchisch op de derde plaats stond. Uw specifieke taak was om in een auto rond te rijden en mensen te proberen overtuigen. U zou zich bij de groep hebben aangesloten omdat u uw land wou helpen.* ***Uw verklaringen hieromtrent zijn vaag, algemeen en met momenten verwarrend. Van iemand die meer dan een jaar een belangrijke functie had in een groep van manifestanten kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hier duidelijke en coherente verklaringen over aflegt, en dat hij daarnaast ook voldoende in detail kan treden. U laat dit na.***

Het doel van LPL was volgens u om mensen te overtuigen mee te strijden en jullie te steunen, te strijden voor het volk (CGVS, p. 17). Dit konden ze doen door naar vergaderingen te komen en deel te nemen aan betogingen (CGVS, p. 18, p. 23). In de eerste plaats werd vastgesteld dat u niet voldoende kan duiden hoe u mensen zou overtuigen om jullie te steunen en/of mee te strijden. *U komt tijdens het onderhoud bij het CGVS niet verder dan dat jullie mensen de ogen zouden openen en dat u hen de problemen in het land zou benoemen. U gevraagd om concreet te maken hoe u mensen zou overtuigen herhaalt u opnieuw dat u de problemen in Angola zou benoemen en dat de negatieve kant van de partij (MPLA) zou benoemen (CGVS, p. 18, p. 23). U gevraagd waar u de mensen aansprak verklaart u dat u in een auto zat en het door de microfoon riep. Jullie zouden mensen ook oproepen om deel te nemen aan vergaderingen, en tijdens de vergaderingen de ogen van de mensen openen (CGVS, p. 18). U verklaarde dat F. u en Da. zou uitleggen hoe jullie reclame moesten maken om het volk op te roepen.*

U gevraagd welke u instructies kreeg om reclame te maken verklaart u dat de instructie was om het volk te overtuigen, de ogen van het volk te openen en om mensen te overtuigen deel te nemen aan betogingen.

(CGVS, p. 23.) Voorgaande instructie is inderdaad wat men zou kunnen verwachten in eender welke actiegroep. Uw verklaringen zijn algemeen en simplistisch. Nergens geeft u blijk van enige kennis die u zou opgedaan hebben vanuit uw eigen ervaring als actief lid van een groep van manifestanten. Telkens wanneer u de kans krijgt om meer duiding te geven en doorleefde verklaringen af te leggen, laat u dit na en herhaalt u opnieuw wat u al eerder verklaard had.

Verder zijn ook uw verklaringen over de organisatie van de betogingen die LPL al dan niet organiseerde of aan deelnam ontoereikend. *U maakte deel uit van de groepering sinds 2022 (CGVS, p. 15). U verklaarde aanvankelijk dat jullie ongeveer twee keer per maand samenkwamen om te vergaderen (CGVS p. 16). Jullie zouden mensen oproepen om mee te strijden tegen de corruptie en de honger (CGVS, p. 17 – 18). U gevraagd hoe ze jullie konden steunen verklaart u dat ze mee een betoging kunnen doen voor de problemen van het land (CGVS, p. 18-19). U daarna expliciet gevraagd of u hoopte dat de mensen mee gingen betogen bevestigt u. LPL nam in de periode dat u er lid van was, slechts deel aan twee betogingen (CGVS, p. 19). Indien mensen overtuigen om jullie te steunen en deel te nemen aan betogingen het doel was van de groepering, zoals u verklaarde, zijn jullie betrekkelijk weinig gaan betogen. U hier attent op gemaakt en gevraagd wat er dan besproken werd tijden jullie tweewekelijkse vergaderingen past u uw verklaringen en aan en verklaart u dat dat de vergaderingen niet twee keer per maand werden georganiseerd. U verklaart daarop dat u zei dat jullie vergaderingen voor het volk organiseerden. Dat het niet elke week of maand was (CGVS, p. 20). U voegt eraan toe dat jullie vergaderingen hadden wanneer er een datum vastlag om te betogen. Het feit dat u ad hoc uw verklaringen aanpast doet uw geloofwaardigheid geen goed.* ***Zelfs indien de vergaderingen minder frequent plaatsvonden dan u aanvankelijk verklaarde, blijft het feit dat jullie slechts deelnamen aan twee betogingen, wat opvallend weinig is voor een groep die haar bestaansreden daarop baseert. In deze logica zou het ook niet nodig geweest zijn om vaak te vergaderen aangezien er maar twee keer betoogd werd.*** *Beide betogingen waaraan jullie deelnamen werden niet door LPL georganiseerd, jullie liepen er slechts in mee dus jullie moesten niets of weinig organiseren. U verklaarde nochtans expliciet dat er tijdens deze zogenaamde vergaderingen van LPL besproken werd hoe de groep georganiseerd werd en hoe jullie de betogingen moesten organiseren (CGVS, p. 16).*

Uw kennis over uw medeleden van LPL is uitermate beperkt. *U zou deel uit hebben gemaakt van een kern van 10 personen waarvan u hiërarchisch op de derde plaats stond (CGVS, p. 14). Boven u stonden T. en F.. Over T. weet u dat hij mechanieker was en dat hij drie zonen heeft (CGVS, p. 14). Daaronder stond F., over zijn persoonlijk leven weet u niets. Dan kent u nog twee leden bij naam: Da. en Ma. . U geeft van geen enkele van deze personen de volledige namen, en ook over de persoonlijke levens van Da. en Ma. verklaart u niets te weten (CGVS, p. 21). De vijf andere leden waarvan u verklaarde dat ze tot de kern van LPL behoorden, kent u niet eens bij naam (CGVS, p. 21). Indien u zich meer dan een jaar samen met hen voor een gemeenschappelijk doel inzette en u hen ook toch redelijk frequent zag om te vergaderen, zou van u verwacht worden dat u meer informatie over hen heeft. Daar komt nog bij dat u verklaart dat u in juni 2023 samen met hen opgepakt werd en ook samen met hen tijd in de gevangenis doorbracht (CGVS, p. 26 – 27).* ***Indien u met hen samen dergelijke ingrijpende zaken meegemaakt zou hebben, is het niet aannemelijk dat uw kennis over hen zo beperkt is.*** *Uw verklaringen hieromtrent bleken ontoereikend.*

Uw verklaringen over hoe LPL organisatorisch functioneerde waren verwarrend. *U verklaart dat de kern van de groep waarvan u deel uitmaakte opdrachten aan de groep zou geven (CGVS, p. 15-16). Zo zouden zij bijvoorbeeld de datum bepalen waarop een vergadering georganiseerd werd. U bent reeds inconsistent over de frequentie waarmee deze vergaderingen georganiseerd werden (zie supra), maar jullie zouden vergaderen op een soort van pleintje in Malueca dat Desvio heet. De vergaderingen werden geleid door T. (CGVS, p. 16) en er was maximum 20 man aanwezig (CGVS, p. 18). De communicatie gaat volgens u als volgt: T. kreeg informatie uit vergaderingen met andere activisten, en zou hierop F. bellen. De nummer twee van de groep. F. contacteerde vervolgens Da. die ook een telefoon had en in Malueca wonen. Hij zou dan naar u komen, naar de plaats waar u auto's waste en hij ging dan ook met andere groepsleden spreken bij Desvio, de plaats waar de vergaderingen altijd plaatsvonden (CGVS, p. 21-22). U erop attent gemaakt dat indien er groepsleden bij de Desvio zaten zonder dat er een vergadering gepland was, en u vervolgens gevraagd of men ook samenkwam zonder dat er vergadering gepland was herhaalt u bovenstaande uitleg en toont u zichtbaar uw frustratie aan de dossierbehandelaar (CGVS, p. 22). Dit neemt niet weg het weinig nut heeft om een vergadering via verschillende tussenpersonen te organiseren, als de deelnemers zich al op de plek bevonden waar er altijd vergaderd werd.*

Verder dient opgemerkt te worden dat het CGVS geen informatie heeft teruggevonden van een manifestantengroep in Luanda die 'Lutta Pela Liberdade' heet. Volgens u zouden zij niet actief zijn op sociale media omdat jullie niets op het internet wilden, jullie wilden het aan het volk tonen in het echt, live (CGVS, p. 17). Voor een organisatie die probeert om zo veel mogelijk mensen te bereiken en om hen te mobiliseren, is dit een opmerkelijke keuze. Uw verklaring dat u het het liefst in het echt wou tonen volstaat niet om deze

keuze te verantwoorden. Sociale media en het internet zijn bij uitstek de meest toegankelijke en efficiënte middelen om grotere aantallen mensen te bereiken.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er ernstige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij het bestaan van uw groep, LPL, of in elk geval bij uw lidmaatschap. *Uw verklaringen weten op geen enkel vlak te overtuigen, in tegendeel.*

Wat betreft uw deelname aan een manifestatie op 17 juni 2023 en de daaruit volgende vervolgingsfeiten stelt het CGVS het volgende vast:

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt inderdaad dat er op 17 juni 2023 op verschillende plaatsen in Angola, onder meer Luanda, manifestaties plaatsvonden tegen de regering. Bronnen bevestigen ook dat de politie op repressieve wijze ingreep en dat er meer dan 100 manifestanten gearresteerd werden over heel het land. Twee dagen later waren de meeste van hen vrijgelaten en in Benguela werden er enkele al berecht. (Zie informatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier.) Dit komt niet overeen met wat u verklaarde. In de eerste plaats verklaarde u zelf dat jullie opgepakt werden en opgesloten (CGVS, p. 26), er zou nooit een onderzoek geweest zijn en er werd u nooit verteld waarvan u beschuldigd werd (CGVS, p. 29-30). U verklaarde dat u en vier medeleden van LPL meer dan 18 maanden vastgehouden werden, en dat gedurende die periode er drie daarvan vergiftigd werden waarna ze overleden (CGVS, p. 27). Verder zijn ook uw verklaringen betreffende uw ontsnapping uit de gevangenis niet aannemelijk. Indien uw oom een politieagent kende die u uit de gevangenis zou kunnen krijgen (CGVS, p. 31), is het op z'n minst opmerkelijk dat hij hier pas na een jaar en zes maanden beroep op deed. LPL – als het al bestond – was een kleine groepering, zonder veel politieke macht. U slaagt er niet in om aannemelijk maken waarom de MPLA u en uw medeleden van de LPL dermate zouden viseren, dit zou impliceren dat zij in jullie een dreiging zagen. ***Op basis van wat u verklaarde is dit niet geloofwaardig.*** *Het is ook niet duidelijk waarom uw oom vermoord zou worden toen ze u niet vonden. U had geen dermate belangrijk profiel dat de moord op uw oom enigszins zou kunnen verklaren. U maakt ook niet duidelijk waarom ze u zouden willen vermoorden.* ***De opeenvolging van feiten die u verklaarde die plaatsvonden na uw zelfverklaarde arrestatie op 17 juni 2023 wordt dan ook niet aannemelijk geacht.***

Er kan niet worden aangenomen dat u en vier anderen anderhalf jaar lang zouden vastgehouden zijn en men u zelfs na uw ontsnapping zou komen zoeken, nu u uw activisme niet aannemelijk kon maken en de media verklaart dat de arrestanten van 17 juni 2023, zelfs de prominente, kort na de manifestatie werden berecht of vrijgelaten (zie supra). ***Bijgevolg maakte u niet aannemelijk in Angola gearresteerd en vervolgd te zijn geweest, laat staan hier een vrees voor te hebben bij terugkeer.***

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat uw verklaringen over het leven dat u leidde in Luanda twijfelachtig zijn.

- *U verklaarde dat jullie arm waren, dat u om die reden maar tot uw 11 jaar naar school ging. Desondanks startte u pas met werken op een leeftijd van 23 jaar, terwijl uw oom de enige andere persoon was die een inkomen kon binnen brengen. Uzelf verklaart hierover zelf dat u wou gaan werken maar dat u nergens aangenomen werd (CGVS, p. 11). Even later verklaart u dat u op een leeftijd van 23 jaar op eigen initiatief startte met het wassen van auto's om geld te verdienen. Indien jullie inderdaad zo arm waren als u zelf verklaarde, maakt u niet duidelijk waarom u hier niet vroeger mee startte aangezien u gezond was en geen andere activiteiten had die u bezighielden;*

- *U kan over uw klanten – de personen waarvan u de wagens waste – niets vertellen (CGVS, p. 12);*

- *Uw kennis over Malueca, de wijk waarin u woonde, blijkt zeer beperkt. U weet dat ze geasfalteerd is, dat er water en elektriciteit is. U gevraagd waarvoor het gekend is verklaart u dat het een delicate plaats is, kansarm (CGVS, p. 10). U gevraagd wat voor mensen er wonen verklaart u dat u het niet weet, dat er veel mensen wonen.*

U gevraagd of u er veel mensen kende verklaart u dat u er wel een paar kende (CGVS, p. 10). U gevraagd wie u kende verklaart u dat u enkel de mensen kende die deel uitmaakten van de groep van betogers;

- Verder kan u alles wat zich in de wijk afgespeeld zou hebben enkel plaatsen aan de hand van een pleintje in Malueca. U woonde dicht bij 'het pleintje' (CGVS, p. 10); de parkeerplaats waar u de auto's waste was bij 'het pleintje' (CGVS, p. 12); de supermarkten waren daar (CGVS, p. 12); Desvio (de plaats waar u verklaart dat u met LPL vergaderde) was op 10 minuten wandelen van het 'pleintje' (CGVS, p. 16).

Indien u vanaf een leeftijd van ongeveer 5 jaar bij uw oom in Malueca woonde (CGVS, p. 9) – dit maakt dat u er bij benadering 19 jaar verbleef – zou van u verwacht worden dat u er vanuit uw eigen leefwereld over kan vertellen en dat u er toch iets van een netwerk opgebouwd zou hebben. *Uw verklaringen zijn dermate simplistisch en beknopt dat zich de vraag stelt in welke mate u waarachtige verklaringen heeft afgelegd over uw leven voordat uw zelfverklaarde problemen zich voordeden. Bovenstaande vaststellingen impliceren dat u het nalaat om een zicht te bieden op uw werkelijke woonplaatsen en uw netwerk in Angola. Hiermee ondermijnt u verder uw geloofwaardigheid die al op losse schroeven stond.*

Het document dat u neerlegde ter staving van uw verzoek kan aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw identiteit nog de echtheid van de identiteitskaart die u voorlegde worden in deze beslissing in vraag gesteld. Wel geldt dat deze geen enkele bewijswaarde heeft aangaande de door u aangehaalde problemen in Angola.

Hetzelfde geldt voor de opmerkingen op de noties van het persoonlijk onderhoud die uw advocaat ons per mail bezorgde op 25 augustus 2025. Aangezien uw opmerkingen in het Portugees waren werden ze in deze beslissing niet mee in overweging genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "*artikel 1, afdeling A, 82, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering v e vreemdelingen, alsook de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen*."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:
"*Eerste en enige tak: De verklaringen van de verzoeker over zijn politieke activiteiten worden als vaag en onvolledig beschouwd*

Overwegende dat de tegenpartij van mening is dat de verklaringen van verzoeker over zijn lidmaatschap van de LPL-partij te vaag en onvolledig zijn om als geloofwaardig te worden beschouwd.
De verzoeker legt echter heel concreet uit van welke partij hij lid was, hoeveel leden deze partij telde, wie aan het hoofd stond, wat hun acties inhielden, aan welke manifestaties hij heeft deelgenomen, …
Dit zijn geenszins onvolledige verklaringen.
De tegenpartij is van mening dat de bewering dat hun rol erin bestond de bevolking bewust te maken, hen te overtuigen zich bij hun standpunt aan te sluiten en aan demonstraties deel te nemen of ervoor te zorgen dat zij "hun ogen zouden openen" voor de situatie, te vaag is.
Dat het echter om volkomen geloofwaardige verklaringen gaat van een lid van een politieke partij.
Dat deze uitspraken precies weergeven wat een politieke partij kan doen om haar denkwijze bekend te maken en mensen aan te moedigen zich bij haar aan te sluiten.
Dat, in tegenstelling tot wat de tegenpartij beweert, de LPL-partij niet alleen demonstraties wilde organiseren, en. dat hun acties daarom niet alleen om dit punt draaiden.
Wanneer er demonstraties waren gepland, organiseerden zij daarentegen bijeenkomsten om een groot aantal mensen te overtuigen om deel te nemen en hen voor te bereiden.
Dat men echter in gedachten moet houden dat deelname aan demoastraties in Angola gevaarlijk is, aangezien dit kan leiden tot arrestaties, mishandeling en gerechtelijke vervolging.
Dat demonstraties in Angola zo heftig kunnen zijn dat ze zelfs tot doden kunnen leiden, zoals eind juli 2025 het geval was tijdens demonstraties tegen de prijsstijgingen, zoals gemeld door de BBC: […]
Bovendien moet worden vastgesteld dat talrijke objectieve bronnen de verklaringen van de verzoeker over de behandeling van demonstranten in Angola, en meer bepaald over de detenties, bevestigen.
Dit bevestigt niet alleen het verhaal van de verzoeker, maar maakt ook duidelijk waarom hij lid was van een kleine partij die voornamelijk fysiek actief was en niet op sociale media.
Het kenbaar maken van zijn politieke standpunten kan namelijk ernstige gevolgen hebben.

Door daadwerkelijk actie te ondernemen en niet alleen op sociale media actief te zijn, hoeft men zijn identiteit niet publiekelijk bekend te maken, anders kunnen de autoriteiten de betrokkenen gemakkelijk opsporen en beschikken ze over onweerlegbaar bewijs tegen hen.
De verzoeker legt bovendien uit dat hij na een demonstratie vele maanden gevangen heeft gezeten, dat meerdere personen zijn gearresteerd en vervolgens mishandeld, waardoor drie van hen in de gevangenis zijn overleden, wat door de tegenpartij eveneens in twijfel wordt getrokken.
De tegenpartij kan echter alleen maar vaststellen dat objectieve bronnen melding maken van situaties die vergelijkbaar zijn met die welke door de verzoeker worden beschreven.
Beweren dat dit niet geloofwaardig is, is niet alleen onvoldoende, maar houdt ook geen rekening met de realiteit in het land.
De duur van de detentie die door de verzoeker wordt beschreven, noch het geweld dat hij heeft ondergaan, lijken immers op geen enkele wijze onevenredig te zijn in het licht van de praktijken van de Angolese autoriteiten, zoals met name beschreven door Amnesty International: […]
De verklaringen van de verzoeker dat hij denkt dat zijn medegevangenen zijn vergiftigd, gezien de verslechtering van hun gezondheidstoestand, lijken eveneens geloofwaardig. Deze kwestie wordt ook door Amnesty International aan de orde gesteld: […]
Naast het uitvoeren van willekeurige arrestaties op basis van bijzonder lichtgewichte redenen, zoals in het geval van een muzikant die ervan werd beschuldigd de president een "clown" te hebben genoemd, werd deze laatste ook de toegang tot medische zorg geweigerd en werd hij niet vrijgelaten, ondanks een gerechtelijk bevel in die zin: […]
Ten slotte worden er zware straffen opgelegd aan activisten, ondanks het ontbreken van enig hard bewijs en het feit dat zij zich tijdens de politie-interventies niet hebben verzet: […]
De analyse van de tegenpartij lijkt oppervlakkig en houdt geen rekening met de situatie in het land van herkomst, met name de gevolgen die demonstraties en politieke tegenstanders kunnen hebben.
Dat de tegenpartij geen fundamentele inconsistenties of tegenstrijdigheden aan de orde stelt, maar zich beperkt tot het herhalen dat het om vage verklaringen gaat.
Dat het bijvoorbeeld niet relevant lijkt dat men het privéleven van elk van de partijleden niet kent, aangezien het juist gaat om een groep die om politieke redenen bijeenkomt en niet om elkaar te leren kennen en over hun privéleven te praten.
Dat de verzoeker bovendien veel details heeft kunnen geven over de leiders van de partij.
Dat de tegenpartij niet kan worden geacht het verzoek van de verzoeker naar behoren te hebben geanalyseerd.
Dat zij daarmee de bepalingen schendt waarop het middel betrekking heeft, met name de motiveringsplicht.
Dat bijgevolg aan de verzoeker de vluchtelingenstatus moet worden toegekend."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:
"*Bewijsstuk 3: Artikel van de BBC van 30 juli 2025 getiteld "Meer dan duizend mensen gearresteerd tijdens dodelijke protesten tegen stijging brandstofprijzen in Angola", beschikbaar op* [URL]
Bewijsstuk 4: Persbericht van Amnesty International van september 2024 over Angola, getiteld "Angola. Activisten die al een jaar lang onterecht gevangen zitten en geen medische zorg krijgen, moeten worden vrijgelaten" [URL]"

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota van 24 april 2026 neer, waarbij hij "*een verslag van zijn psycholoog*" voegt.

Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.
Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening) rechtstreeks van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is gebaseerd op de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikelen 22 en 23 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (*BS* 19 juni 2026) opgeheven.

De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347- Kwalificatieverordening en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoekster voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

De Raad wijst erop dat de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening, gelezen in samenhang met artikel 3, 5) de voor de voorliggende zaak relevante materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend hernemen. Artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening hernemen de materiële voorwaarden om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen. De Raad stelt *prima facie* vast dat de opheffing van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ingevolge de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening niet tot gevolg heeft dat de criteria die voor de beoordeling van de voorliggende zaak relevant zijn, inhoudelijk zijn gewijzigd.

3.3. De opsomming van wetsbepalingen en rechtsleer impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden wordt uiteengezet in artikel 4 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening en artikel 34 van Verordening (EU) 2024/1348 (hierna: de Asielprocedureverordening).

Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

4. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

Artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet stelt:

"*De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep*" (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (*cf.* UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p.89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden.

Immers, de vragenlijst "*bijzondere procedure noden*" bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Daarenboven blijkt dat het door verzoeker middels aanvullende nota bijgebracht psychologisch attest – waarin wordt aanbevolen om bij de meest gevoelige delen van zijn relaas te voorzien in een aangepaste werkwijze waarbij regelmatig pauzes worden ingelast – dateert van 23 april 2026, zijnde één dag voor de terechtzitting in het kader van de onderhavige beroepsprocedure. Het persoonlijk onderhoud vond evenwel plaats op 5 augustus 2025, zodat deze aanbeveling op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud nog niet voorlag.

Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat de *protection officer* van bij de aanvang van het onderhoud aandacht had voor verzoekers gemoedstoestand, hem geruststelde over het verloop van het onderhoud en uitdrukkelijk meedeelde dat hij op elk moment om een pauze kon verzoeken indien hij daaraan behoefte had ("*Ik geef u nog mee dat we in de loop van het onderhoud een onderbreking doen. Als u zelf de nood heeft aan een pauze mag u mij dat zeggen*.", "*Hoe gaat het vandaag met u mijnheer?*", "*Min of meer*.", "*Kan u mij dat toelichten?*", "*Een beetje gestresseerd. Ik heb zoiets nog nooit gedaan*.", "*Ik kan mij inbeelden dat het stresserend is, maar dat is niet nodig. We gaan alle tijd nemen om rustig alles te bespreken, het gaat wel oké zijn*.", "*Oké*." – NPO, p. 3). Bovendien werd aan verzoeker, nadat zijn advocaat had aangegeven dat hij gestresseerd was, uitdrukkelijk de mogelijkheid geboden om te pauzeren, maar gaf verzoeker aan te willen doorgaan met het onderhoud ("*Advocaat tegen PO: Mijnheer had aangegeven dat hij gestresseerd is, misschien kunnen we anders pauzeren?*", "*Wilt u graag pauzeren?*", "*Nee, ik wil liever verder doen*.", "*Oké dan is het zoals u verkiest, maar ik zou graag hebben dat u rustig blijft nu. Lukt dat?*", "*Ja*." – NPO, p. 21). Op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde verzoeker dat hij alle elementen die hebben geleid tot zijn verzoek om internationale bescherming had kunnen aangeven en alle vragen goed begrepen had (NPO, p. 32-33). Aldus blijkt dat het persoonlijk onderhoud op een zorgvuldige wijze werd gevoerd, met voldoende aandacht voor verzoekers welzijn en (emotionele) toestand.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Verzoeker volhardt in zijn vrees voor vervolging door leden van de MPLA in Angola omwille van zijn politiek activisme bij de manifestantengroep 'Lutta Pela Liberdade' (LPL).

Blijkens de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden lidmaatschap van LPL, noch aan zijn voorgehouden arrestatie en vervolging na deelname aan een manifestatie op 17 juni 2023.

Hieromtrent stelt de Raad samen met verweerder het volgende vast:

- Verzoekers verklaringen over zijn activiteiten bij de manifestantengroep LPL, waar hij hiërarchisch op de derde plaats stond, zijn vaag, algemeen en verwarrend, terwijl van iemand die meer dan een jaar een belangrijke functie had in een groep van manifestanten redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij hier duidelijke, gedetailleerde en coherente verklaringen over aflegt.

- Verzoeker kan niet afdoende duiden hoe hij mensen zou overtuigen om LPL te steunen en/of mee te strijden (NPO, p. 17-18, p. 23).

- Verzoeker legt wijzigende verklaringen af over de frequentie van de vergaderingen van LPL en de betogingen die LPL al dan niet organiseerde (NPO, p. 15-20), hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat LPL tijdens verzoekers lidmaatschap slechts deelnam aan twee betogingen, die niet door LPL werden georganiseerd, terwijl verzoeker expliciet aangaf dat tijdens de vergaderingen van LPL besproken werd hoe de groep georganiseerd werd en hoe ze de betogingen moesten organiseren (NPO, p. 16).

- Verzoekers kennis over zijn medeleden van LPL, met wie hij zich meer dan een jaar voor een gemeenschappelijk doel inzette, frequent vergaderde, werd opgepakt en tijd in de gevangenis doorbracht (NPO, p. 26-27), is onaannemelijk ontoereikend. Immers is het niet geloofwaardig dat verzoeker slechts vier medeleden bij voornaam kent, amper iets weet over hun privéleven en de vijf andere kernleden niet eens bij naam kent (NPO, p. 21).

- Verzoekers verklaringen over de wijze waarop de vergaderingen van LPL georganiseerd werden zijn onlogisch en kunnen niet overtuigen (NPO, p. 15-16, p. 18, p. 21-22).

- Verweerder heeft geen informatie teruggevonden van een manifestantengroep in Luanda die ‘Lutta Pela Liberdade’ heet. Bovendien kan niet worden aangenomen dat een organisatie als LPL, die probeert om zoveel mogelijk mensen te bereiken en hen te mobiliseren, niet actief zou zijn op sociale media en verzoekers uitleg hiervoor kan niet overtuigen (NPO, p. 17).

- Verzoekers verklaringen over zijn arrestatie tijdens een manifestatie op 17 juni 2023 en daaropvolgende vasthouding van 18 maanden lang (NPO, p. 26-27, p. 29-30) komen niet overeen met de beschikbare algemene informatie, waaruit blijkt dat naar aanleiding van deze manifestaties meer dan 100 manifestanten werden gearresteerd over het hele land, alsook dat deze arrestanten, zelfs de prominente, kort na de manifestatie werden berecht of vrijgelaten.

Daarnaast zijn verzoekers verklaringen betreffende zijn ontsnapping uit de gevangenis niet aannemelijk, gezien niet kan worden aangenomen dat zijn oom, die een politieagent kende die verzoeker uit de gevangenis kon krijgen, hier pas na anderhalf jaar beroep op deed (NPO, p. 31). Bovendien maakt verzoeker geheel niet aannemelijk waarom de MPLA verzoeker en zijn medeleden van de LPL, een kleine groepering, dermate zouden viseren, noch waarom zijn oom vermoord zou worden omdat ze verzoeker niet konden vinden.

Gelet op wat voorafgaat kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers lidmaatschap van LPL, zijn arrestatie tijdens een manifestatie en daaropvolgende langdurige detentie en ontsnapping. Bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar Angola een vrees voor vervolging zou koesteren.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het verwijzen naar algemene landeninformatie die geen betrekking heeft op zijn relaas of persoon, het benadrukken van zijn

kennis aangaande de LPL en zijn medeleden, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritiseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Bovendien stelt de Raad samen met verweerder vast dat verzoeker geen zicht biedt op zijn levensloop en -omstandigheden in Angola, hetgeen afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent het volgende:
"***Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat uw verklaringen over het leven dat u leidde in Luanda twijfelachtig zijn.***
- U verklaarde dat jullie arm waren, dat u om die reden maar tot uw 11 jaar naar school ging. Desondanks startte u pas met werken op een leeftijd van 23 jaar, terwijl uw oom de enige andere persoon was die een inkomen kon binnen brengen. Uzelf verklaart hierover zelf dat u wou gaan werken maar dat u nergens aangenomen werd (CGVS, p. 11). Even later verklaart u dat u op een leeftijd van 23 jaar op eigen initiatief startte met het wassen van auto's om geld te verdienen. Indien jullie inderdaad zo arm waren als u zelf verklaarde, maakt u niet duidelijk waarom u hier niet vroeger mee startte aangezien u gezond was en geen andere activiteiten had die u bezighielden;
- U kan over uw klanten – de personen waarvan u de wagens waste – niets vertellen (CGVS, p. 12);
- Uw kennis over Malueca, de wijk waarin u woonde, blijkt zeer beperkt. U weet dat ze geasfalteerd is, dat er water en elektriciteit is. U gevraagd waarvoor het gekend is verklaart u dat het een delicate plaats is, kansarm (CGVS, p. 10). U gevraagd wat voor mensen er wonen verklaart u dat u het niet weet, dat er veel mensen wonen.
- U gevraagd of u er veel mensen kende verklaart u dat u er wel een paar kende (CGVS, p. 10). U gevraagd wie u kende verklaart u dat u enkel de mensen kende die deel uitmaakten van de groep van betogers;
- Verder kan u alles wat zich in de wijk afgespeeld zou hebben enkel plaatsen aan de hand van een pleintje in Malueca. U woonde dicht bij 'het pleintje' (CGVS, p. 10); de parkeerplaats waar u de auto's waste was bij 'het pleintje' (CGVS, p. 12); de supermarkten waren daar (CGVS, p. 12); Desvio (de plaats waar u verklaart dat u met LPL vergaderde) was op 10 minuten wandelen van het 'pleintje' (CGVS, p. 16).
Indien u vanaf een leeftijd van ongeveer 5 jaar bij uw oom in Malueca woonde (CGVS, p. 9) – dit maakt dat u er bij benadering 19 jaar verbleef – zou van u verwacht worden dat u er vanuit uw eigen leefwereld over kan vertellen en dat u er toch iets van een netwerk opgebouwd zou hebben. *Uw verklaringen zijn dermate simplistisch en beknopt dat zich de vraag stelt in welke mate u waarachtige verklaringen heeft afgelegd over uw leven voordat uw zelfverklaarde problemen zich voordeden.*
Bovenstaande vaststellingen impliceren dat u het nalaat om een zicht te bieden op uw werkelijke woonplaatsen en uw netwerk in Angola. Hiermee ondermijnt u verder uw geloofwaardigheid die al op losse schroeven stond."

De voormelde vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Bij gebrek aan enig concreet verweer blijven deze onverminderd overeind.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde document, met name de kopie van zijn identiteitskaart, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal dit stuk niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Wat betreft het middels aanvullende nota van 24 april 2026 bijgebrachte psychologisch attest van 23 april 2026, dient opgemerkt dat dit stuk de voorgaande vaststellingen inzake verzoekers ongeloofwaardig asielrelaas niet kan doen ombuigen, noch een nood aan internationale bescherming in zijnen hoofde kan aantonen.

In het psychologisch attest staat te lezen dat verzoeker verklaarde dat zijn psychologische toestand verband houdt met zijn gevangenschap van 18 maanden en 8 dagen wegens zijn politiek activisme, de fysieke en psychologische mishandelingen en omstandigheden tijdens zijn detentie en de moord op zijn oom. Verder wordt melding gemaakt dat verzoeker kampt met symptomen als angst, depressieve gevoelens, piekergedachten, hyperwaakzaamheid, slapeloosheid, nachtmerries, een gevoel van machteloosheid, sociale terugtrekking en een gevoel van zinverlies, gepaard gaand met suïcidale gedachten. Het attest stelt dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een complex trauma, alsook om, wanneer de meest gevoelige delen van zijn relaas worden afgenomen, te voorzien in een aangepaste werkwijze waarbij regelmatig pauzes worden ingelast.

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een psychologisch (of medisch) rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met het voorgelegde psychologisch attest voldoende aannemelijk worden gemaakt.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het stuk, dat het bestaan van bepaalde mentale letsels aantoont. De psychotherapeut doet vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt. Hij baseert zich voor oorzaak van de mentale problemen op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of psychotherapeut bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Uit de bewoordingen van het attest zelf blijkt bovendien dat dit steunt op verzoekers verklaringen: "*Pendant les consultations, le patient a déclaré que son état est dû aux circonstances suivantes* […]" ("*Tijdens de consultaties heeft de patiënt verklaard dat zijn toestand verband houdt met de volgende gebeurtenissen* […]" (eigen vertaling)).

Wanneer het beperkt gewicht en bewijswaarde van het psychologisch attest wordt gezien in samenhang met verzoekers verklaringen die iedere positieve overtuigingskracht ontberen inzake zijn lidmaatschap van LPL, zijn arrestatie en detentie en de moord op zijn oom, kan de Raad niet anders dan besluiten dat verzoeker in dit geval niet aannemelijk maakt dat zijn psychologische problemen verband zouden houden met de door hem voorgehouden doch ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten.
Evenmin maakt verzoeker met dit attest het bestaan van een risico op problemen bij terugkeer naar Angola aannemelijk.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet – - zoals vervangen door de voorwaarden van artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1347 – Kwalificatieverordening. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347– Kwalificatieverordening niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, gezien de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347– Kwalificatieverordening niet worden aangenomen.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347– Kwalificatieverordening inhoudelijk hetzelfde is aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2 de omzetting is. Verzoeker maakt aldus geen risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347– Kwalificatieverordening aannemelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS